

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/157/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1710203248
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1710203248.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Dariny Kriváňovej a členov senátu: JUDr. Márie Hajdínovej a JUDr. Ayše Pružinec Erenovej v právnej veci navrhovateľa: X.. N. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. B.. Č.. XX, D., zast. advokátom: JUDr. Peter Arendacký, Čapkova ul. č. 2, Bratislava, proti odporcovi: I. Z. I., I..W..V., IČO: XX XXX XXX, R.Q. B.. Č.. XXXX/XX, N., zast. advokátom: JUDr. Ján Kanaba, ul. J. Zemana č. 3141/101, Trenčín, o zaplatenie istiny 18.397,38 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 8. novembra 2010, č. k. 5C 85/2010-58, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi trovy odvolacieho konania v sume 433,12 eur na účet právneho zástupcu odporcu.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľky, právnej predchodkyne navrhovateľa, ktorým sa od odporcu domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške žalovanej istiny. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 451 ods. 1, 2, § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka a vecne tým, že navrhovateľka domáhajúca sa vydania bezdôvodného obohatenie od odporcu z dôvodu, že tento užíva nehnuteľnosti, ktoré jej otec - poručiteľ O. S. previedol na odporcu neplatnou kúpnopredajnou zmluvou, v konaní nepreukázala nielen svoju aktívnu legitimáciu (že je dedičkou po poručiteľovi), ale najmä žiadny záväzkovoprávny vzťah s odporcom, keďže medzi nimi nebola uzavretá žiadna zmluva ani žiadny právny úkon, platnosť, prípadne neplatnosť ktorého by mohol súd ako otázku prejudiciálnu v tomto konaní právne posudzovať. V dôvodoch svojho rozhodnutia zároveň uviedol, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže navrhovateľka staviac sa v konaní do pozície toho, na úkor koho sa bezdôvodné obohatenie zo strany odporcu získalo, túto skutočnosť nepreukázala, čím nepreukázala ani svoju aktívnu legitimáciu v konaní, keďže je nesporné, že vlastníčkou sporných nehnuteľností nie je, či už na základe kúpnej alebo darovacej zmluvy (alebo inej zmluvy), nepreukázala, že by tieto nehnuteľnosti ako uviedla, zdedila po neb. O. S., ani v akom podiele, naopak, z Listu vlastníctva č. XXX mal prvostupňový súd preukázané, že vlastníkom predmetných nehnuteľností je odporca na základe kúpnej zmluvy zo dňa 09.08.2005, ktorej vklad bol povolený príslušným katastrálnym úradom pod č. C. XXXX/X, vlastníctvo ktoré nebolo žiadnym súdnym rozhodnutím spochybnené. Súd prvého stupňa zároveň vo svojom rozhodnutí uviedol, že iba v konaní o určenie platnosti, prípadne neplatnosti kúpnych zmlúv uzavretých medzi S.. O. S. O. A. K. a následne ďalšími kupujúcimi (odporcom v tomto konaní), je možné sa otázkou platnosti, príp. neplatnosti zmlúv zaoberať. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa ďalej uviedol, že návrh navrhovateľky na prerušenie konania do právoplatného skončenia právnej veci vedenej na súde prvého stupňa pod sp. zn. 5C 1178/2008 zamietol. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa

právne ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 149 ods. 1 O.s.p. a vecne úspechom odporcu v konaní, ktorému priznal právo na náhradu trov vzniknutých na jeho právnom zastúpení.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, keď v jeho odôvodnení absentujú argumenty, na základe ktorých dospel súd prvého stupňa k záveru, že v danom prípade o bezdôvodné obohatenie vo forme prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu nejde, a zároveň v ňom absentuje právne zdôvodnenie skutočnosti, pre ktorú súd nemohol otázku neplatnosti zmlúv ako otázku prejudiciálnu, v konaní právne posúdiť. Vytkla súdu prvého stupňa pochybenie spočívajúce v nevykonaní navrhnutých dôkazov, ktoré boli potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, v dôsledku čoho súd skutkový stav veci zistil neúplne (§ 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Uviedla, že rozhodnutie o dedičstve má iba deklaratórny charakter a preto bolo povinnosťou súdu prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia uviesť, na základe čoho dospel k záveru, že sporné pozemky ako dedička zo zákona nenadobudla. Nesúhlasila so záverom prvostupňového súdu o nedostatku jej aktívnej vecnej legitímácie, nakoľko dedičské konanie po nebohom S.. O. S. bolo vedené na Okresnom súde Bratislava III, o čom súd musel mať vedomosť ako aj o tom, že navrhovateľka je jednou z dedičiek po tomto poručiteľovi. Navrhovateľka vo svojom odvolaní namietla, že súd prvého stupňa pochybil, keď jej návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia v súdnom spore o určenie, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi S.. O. S., zamietol, nakoľko bolo jeho povinnosťou jej návrhu podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. vyhovieť a konanie prerušiť, keďže rozhodnutie súdu záviselo od otázky, ktorú v konaní nebol oprávnený riešiť.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť z dôvodu jeho vecnej správnosti, ako aj z dôvodu, že kúpna zmluva, ktorej vklad bol príslušným katastrom povolený pod číslom C. XXXX/XX, neplatnosťou napadnutá nebola, z čoho vyplýva, že vlastníctvo odporcu k predmetným nehnuteľnostiam nie je možné spochybňovať. Odporca sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, ktorý návrh navrhovateľky na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 5C 1172/2008 zamietol s tým, že súd nie je povinný konanie prerušiť na žiadosť účastníka iba preto, že si to účastník praje, ale iba vtedy, ak rozhodnutie v tejto právnej veci závisí od rozhodnutia konania, kvôli ktorému by súd konanie prerušil, čo však nie je tento prípad.

Odvolací súd preskúmal vec v medziach a dôvodoch podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné priznať úspech.

Navrhovateľka v priebehu odvolacieho konania zomrela dňa 04.11.2011, t. j. stratila spôsobilosť byť účastníkom konania.

Univerzálnou sukcesiou sa rozumie predovšetkým smrť účastníka konania, pričom súd iba konštatuje, že došlo k zmene účastníka, o ktorej nerozhoduje, nie je k nej potrebný súhlas ostatných účastníkov a právny nástupca vstupuje do práv a záväzkov doterajšieho účastníka.

Súdna komisárka, notárka S.. C. D. podaním zo dňa 27.12.2011 oznámila, že dedičské konanie po nebohej K.. T. S. je vedené pod sp. zn. 12D 157/2011, Dnot 290/2011 a na základe výsledkov predbežného šetrenia ako dedič zákona v III. dedičskej skupine do úvahy prichádza jej brat, X.. N. S., R.. XX.XX.XXXX, ktorý do práv po zomrelej navrhovateľke vstúpil na základe univerzálnej sukcesie do konania.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia na tom skutkovom základe, že S.. O. S.Ý. (jej otec) uzavrel dňa 16.12.1999 s A. K. neplatnú kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj nehnuteľností v jeho vlastníctve (parc. č. XXX - V. N. o výmere 25.312 m², parc. č. XXX - V. N. o výmere 180 m² a parc. č. XXX - V. N. o výmere 433.691 m², nachádzajúce sa v katastrálnom území H. D. a zapísané na Liste vlastníctva č. XXX, za kúpnu cenu 3.673.464,- Sk. Absolútnu neplatnosť zmluvy podľa navrhovateľky spôsobila absencia uvedenia štátnej príslušnosti kupujúceho ako i skutočnosť, že predávané nehnuteľnosti neboli ocenené podľa BPEJ - OÚ - odbor pozemkový, poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva v I.. Ďalší dôvod neplatnosti danej zmluvy spočíva v tom, že zmluva bolo vyhotovená dňa 15.12.1998 a podpisy účastníkov zmluvy boli overené dňa 16.12.1998 a následne je v čl. III Zmluvy uvedená cena prevádzaných nehnuteľností podľa určenia BPEJ OÚ - odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva v I. zo dňa 05.01.1999 vo výške 5.129.958,80,- Sk. Navrhovateľka odôvodňovala neplatnosť predmetnej kúpnej zmluvy aj tým, že zo znenia čl. III a dátumu, kedy bola podpísaná vyplýva, že nejde o jej originál, podpísaný medzi účastníkmi dňa 16.12.1998, nakoľko zmluvným stranám v deň podpisu nemohol byť známy list OÚ v I. č.j. X/XXXX zo dňa 05.01.1999, ktorým boli predávané pozemky zaradené do BPEJ, o čom svedčí aj to, že prvá strana pôvodnej kúpnej zmluvy zo dňa 16.12.1998 bola vymenená a nahradená novou stranou, čo má za následok, že nejde o kúpnu zmluvu, ktorá by bola na jednej listine, pretože ide o kúpnu zmluvu vytvorenú z dvoch samostatných listín a jej obsah nie je zhodný s obsahom, ktorý účastníci kúpnej zmluvy podpísali dňa 16.12.1998 a nie je výrazom ich vôle. Ďalším dôvodom neplatnosti danej zmluvy je skutočnosť, že plnomocenstvo nebolo podpísané S.. O. S. a preto S.. C. nebol v konaní o registráciu danej zmluvy za predávajúceho oprávnený konať s tým, že porúčiteľ nikdy konanie údajného splnomocnenca neschválil a rovnako toto konanie nebolo schválené ani dedičmi po S.. S.. Nakoľko A. K. uzavrel s odporcom tohto konania dňa 09.08.2005 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj parcely č. XXX/X, orná pôda o výmere 50.000 m² (vytvorená z parcely č. XXX), ktorej vklad príslušným katastrom nehnuteľností bol povolený pod č. C. - XXXX/XX a uvedené nehnuteľnosti sú v súčasnej dobe evidované na Liste vlastníctva č. XXX v prospech odporcu, je i táto kúpna zmluva neplatná, keďže namietla platnosť zmluvy uzavretej medzi jej otcom a A. K., ktorý sa vlastníkom predmetných nehnuteľností nikdy nestal a preto na odporcu nemohol previesť práva, ktorých nositeľom nebol.

V prejednávanej veci vzhľadom na predmet žaloby, ktorým je peňažné plnenie (vydanie bezdôvodného obohatenia), súd prvého stupňa dospel k záveru, že iba v konaní o určenie neplatnosti, resp. platnosti predmetných kúpnych zmlúv uzavretých medzi S.. O. S. a A. K. a následne ďalšími kupujúcimi, sa bolo možné touto otázkou prípadne zaoberať, pričom v tomto konaní, keďže medzi navrhovateľkou a odporcom žiadny záväzkovoprávny vzťah neexistoval, t. j. neuzavreli žiadnu zmluvu, otázku jej (ich) platnosti, ako otázku predbežnú, právne posúdiť nemohol s tým, že navrhovateľka na podanie tejto žaloby nemá vecnú aktívnu legitimáciu.

Na tomto mieste však odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom - navrhovateľom), alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným - odporcom). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve používa pojem vecná legitimácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitimácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

V danom prípade bolo teda v zmysle uvedeného povinnosťou navrhovateľky preukázať, že je účastníčkou hmotno-právneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok. To znamenalo dokázať, že na jej úkor bolo (odporcom) získané bezdôvodné obohatenie.

Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Predpokladom zodpovednosti za získané bezdôvodné obohatenie nie je protiprávne konanie obohateného, ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva.

Bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám (§ 454 Občianskeho zákonníka). Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal; ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu (§ 456 Občianskeho zákonníka). Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 Občianskeho zákonníka). Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením; ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada (§ 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Je nutné však zdôrazniť, že podstata zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka) spočíva v tom, že toho, kto poruší povinnosť neobohacovať sa na úkor iného, stíha nepriaznivý právny následok v podobe sankcie spočívajúcej v povinnosti bezdôvodné obohatenie vydať. K vzniku zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie je vždy potrebné splnenie všetkých predpokladov, a to získanie bezdôvodného obohatenia jedným subjektom, protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma iného subjektu a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia jedným subjektom a majetkovou ujmom druhého subjektu. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. Aktívna legitímácia pre uplatnenie práva zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie vyplýva z ustanovenia § 456 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie určuje subjekt, ktorý je v rámci právneho vzťahu zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie postihnutým, a preto oprávneným veriteľom. Je ním ten, v koho majetkovej sfére došlo k strate majetkových hodnôt, ktoré možno vyjadriť v peniazoch.

Právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia neuplatnila navrhovateľka ako vlastníčka a svoje vlastníctvo k nehnuteľnostiam odvodzovala od podľa jej názoru absolútne neplatnej kúpnej zmluvy uzavretej medzi S.. O. S. a A. K. dňa 28.01.1995, ktorej neplatnosť žiadala v konaní ako otázku predbežnú právne posúdiť s tým, že vzhľadom na absolútnu neplatnosť tejto zmluvy, je neplatná i zmluva následne uzavretá medzi A. K. ako predávajúcim a obchodnou spoločnosťou I. Z. I., I..W..V.. Podľa názoru navrhovateľky jej na nehnuteľnostiach po poručiťelovi S.. O. S. patrí spoluvlastnícky podiel 9/16 k celku a druhému dedičovi 7/16 k celku.

Odvolačný súd zhodne s názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že návrh navrhovateľky nemá oporu v zákone, keďže sa v konaní domáhala vydania bezdôvodného obohatenia, v rámci ktorého žiadala ako otázku prejudiciálnu riešiť absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy, uzavretej medzi S.. O. S. a A. K., t.j. domáhala sa určenia, že táto zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom. Je síce pravdou, že pri právnom úkone postihnutom absolútnou neplatnosťou nastáva stav, ako keby tento úkon urobený nebol, avšak podstatnou skutočnosťou je to, že k priaznivému ovplyvneniu právneho postavenia navrhovateľky voči odporcovi by nedošlo, t. j. právne postavenie navrhovateľky by sa žiadnym spôsobom nezmenilo a preto navrhovateľka nemá na danom určení naliehavý právny záujem, ktorý je podmienkou každej určovacej žaloby podľa § 80 písm. c) O.s.p. Odvolačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že ak právna otázka má povahu predbežnej otázky vo vzťahu k inej právnej otázke, nie je daný

naliehavý právny záujem na určení tejto predbežnej otázky (§ 80 písm. c/ O.s.p.), ak sa možno domáhať priamo určenia samotného práva, ku ktorému predbežná otázka smeruje. Ak má otázka, o ktorej sa má rozhodnúť na základe návrhu o vydanie bezdôvodného obohatenia, povahu otázky predbežnej vo vzťahu k inej právnej otázke, nie je daný naliehavý právny záujem na určení tejto predbežnej otázky, ak možno priamo žalovať určenie existencie alebo neexistencie samotného práva alebo právneho vzťahu. Tam, kde možno žalovať určenie vlastníckeho práva, nemožno spravidla žalovať určenie neplatnosti zmluvy, či iných úkonov a právnych skutočností. Pri posudzovaní existencie naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti zmluvy treba vychádzať z ustanovenia § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností, podľa ktorého právo k nehnuteľnosti podľa § 1 ods. 1, ktoré vzniklo rozhodnutím súdu o neplatnosti právneho úkonu, sa do katastra nezapíše, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou. Pri posudzovaní existencie naliehavého právneho záujmu navrhovateľky na určení neplatnosti troch vzájomne súvisiacich zmlúv bolo potrebné posúdiť, či rozhodnutím o takomto návrhu by sa odstránila neistota v právnom postavení navrhovateľky. Podľa názoru odvolacieho súdu by sa vyhovením návrhu navrhovateľky neodstránil stav objektívnej právnej neistoty medzi účastníkmi, pretože na základe rozsudku súdu o vydanie bezdôvodného obohatenia (v rámci ktorého žiadala právne posúdiť otázku neplatnosti zmlúv by nemohlo dôjsť k zápisu vlastníckeho práva navrhovateľky, prípadne k obnoveniu pôvodných zápisov, keďže v danom prípade boli práva dotknuté ďalšími právnymi zmenami, a to uzavretím ďalších nadväzujúcich zmlúv a smrťou predávajúceho (účastníka prvej zmluvy). Jediným prostriedkom na odstránenie neistého právneho postavenia navrhovateľky je žaloba o určenie vlastníckeho práva, v rámci konania o ktorej, by bola posúdená platnosť uzavretých zmlúv a na základe ktorej by mohlo prísť v prípade kladného rozhodnutia o veci, k obnoveniu zápisov vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v znení platnom a účinnom od 15.10.2008, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. v znení platnom a účinnom od 15.10.2008, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

S poukazom na citované ustanovenie a za stavu, keď súd prvého stupňa v danom prípade v potrebnom rozsahu pre rozhodnutie vo veci samej zistil skutkový stav, vykonaním potrebných a účastníkmi navrhnutých dôkazov, a keď navrhovateľka v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, resp. tvrdenia, s ktorými by sa nebol súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku dôsledne vysporiadal a následne takto riadne zistený skutkový stav aj správne právne posúdil, tzn. že na správne zistený skutkový stav aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Občianskeho zákonníka, rozhodol vecne správne.

Správnym je i rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý na pojednávaní, na ktorom vo veci meritórne rozhodol, zároveň návrh navrhovateľky na prerušenie konania zamietol, nakoľko navrhovateľka sa domáhala prerušenia konania do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej pod sp. zn. 5C 1172/2008 z dôvodu, že v tomto konaní odporca namietal nedostatok jej vecnej aktívnej legitímácie, keďže však vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva a účastník je povinný v konaní aktívnu legitímáciu preukázať, tento nedostatok prerušením konania nie je možné odstrániť.

Odvolací súd preto, v celom rozsahu sa stotožňujúc so správnym právnym záverom súdu prvého stupňa uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odôvodnenie spĺňajúce všetky požiadavky ust. § 157 ods. 2 O.s.p. aj v celom rozsahu poukazuje a s týmto sa plne stotožňuje, tento rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby, písomné vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 17.01.2011 á 353,52 eur, 1 á 7,41 eur režijný paušál, 20% DPH = 72,19

eur, spolu trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 433,12 eur, ktorú uložil navrhovateľovi zaplatiť na účet právneho zástupcu odporcu podľa § 149 ods. 1 O.s.p., do troch dní.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.